

சென்னைப் புத்தகக் கடை

இயல்-4

அமைப்பியல் ஆய்வில் கதைகள்

அமைப்பியல் ஆய்வில் கதைகள்

அமைப்பியல் ஆய்வு இந்த நூற்றாண்டில் மிகச் சிறந்தொரு ஆய்வு முறையாகக் கருதப்பட்டு பல்வேறு சமூக இலக்கியத்துறைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது ஓர் அறிவியல் துறையாக வளர்ச்சிபெற்று உள்ளது. அமெரிக்க நாட்டின் இந்தியானா பல்கலைக்கழக நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறைப் பேராசிரியர் ரிச்சர்ட் எம். டார்சன் என்பவர் குறிப்பிடும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுக்குரிய இருபத்திரண்டு கோட்பாடுகளுள் அமைப்பியல் கோட்பாடும் ஒன்றாகும். ஆயினும் அமெரிக்காவில் அமைப்பியல் சிந்தனை உருவாவதற்கு முன்னரே 1960க்கு முன் ஆண்ட்ரூஜோல்ஸ் (Andre Jolhes) என்ற ஜெர்மானியரும் லார்ட் ராசுலன் (Lord Rasulan) என்பாரும் அமைப்பியல் முறை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர். அமைப்பியல் கோட்பாட்டின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுவர். உருசிய நாட்டைச் சேர்ந்த விளாடிமர் பிராபி என்பவராவார்.

பிரான்சு, ஜெர்மனி, உருஷ்யா, அமெரிக்கா, இந்தியா என்று உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவி வரும் அமைப்பியல் இன்று கருத்து வேறுபாடுகளுக்குரிய ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது.

பிராப்பின் அமைப்பியல் ஆய்வு

நாட்டார் கதைகளின் உள்ளமைப்பு என்ற ஆய்வு நூலை 1928 இல் வெளியிட்டு நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் பெரும் மாறுதலை உருவாக்கியவர் ஆவார். விளாடிமர் பிராபி.

தேவதைக் கதைகளை (Fairy tales) ஆய்வு செய்த பிராப்பின் கோட்பாட்டிற்குத் தொடர்பாட்டு ஆய்வு முறை என்பது பெயர். ஒரு சொல் அதன் முந்தைய சொல்லும் பிந்தைய சொல்லும் அர்த்தம் பெறுகின்றது. அந்தத்

தொடர்பைத்தான் இணைபு நிலை (syntagmatic Analysis) என்கிறார். இலக்கிய வகை ஒன்றின் அமைப்பைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு அதன் கூறுகளில் எவை மாறாதவை எவை மாறுபவை (variable) என்பதை முதலில் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்கிறார். “பகுதியாகிய உறுப்புக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று கொள்ளும் உறவும் பகுதிகள் முழுமையோடு கொள்ளும் உறவும் அமைப்பியல் ஆகும் என்று அமைப்பியலுக்கு விளக்கம் தருகிறார் பிராப்”.¹

லெவிஸ்ட்ராஸ்

லெவிஸ்ட்ராஸ் 1908-இல் பெல்ஜியத்தில் பிறந்தவர். பிரான்ஸிலுள்ள கல்லூரியில் மானுடவியல் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். அமைப்பு என்பது என்ன என்ற கேள்விக்கு “நம்மால் காண முடியாததாய் உருவாவது; நம் செயல்களிலும் பழக்கங்களிலும் உருவாகி இருப்பது”² என்று விளக்கம் தருகிறார். மேலும் அடிமனநிலையில் கிடக்கின்ற அமைப்புகளைத்தான் ஆய்வு செய்ய வேண்டுமே தவிர, வெளிப்படையாகத் தெரிகின்ற பொருள்களை நேரடியாக ஆய்வு செய்வதில் பயனில்லை என்கிறார். “அதுபோல ஒன்றின் கூறுகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதைவிட அந்தக் கூறுகளுக்கு இடையில் உள்ள உறவைத்தான் ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்கிறார்”.³

மூன்று தீக்குச்சிகளை வைத்து என்னென்ன வடிவங்களைக் காட்ட முடியும் என்பது போல் பிரச்சனைக்குரிய பொருள்களின் துண்டுகளை (unit) வைத்து யுகமாக முடிந்த அமைப்பைச் சிருஷ்டித்து அதன்பின் நம் யுகத்தில் நிஜ ஆய்வுப் பொருள்களில் நமக்குத் தெரிந்த செய்திகள் பொருந்துகின்றனவா எனப்பார்த்து அதிகம் பொருந்தி வரும் முடிவை ஏற்க வேண்டும் என்கிறார். நிஜப்பார்வைக்கு அப்பால்தான் அந்தப் பொருளின் உண்மை அடங்கியுள்ளது என்பதே இங்கு தத்துவார்த்தமான நிலைப்பாடு. லெவிஸ்ட்ராஸின் ஆய்விற்கு

வாய்ப்பாட்டு ஆய்வுமுறை அல்லது சேர்க்கை நிலை ஆய்வுமுறை (Paradigmatic analysis) என்று பெயர்.

சேர்க்கை நிலை என்பது மனதில் சேரும் உறவைக் குறிக்கும் அதாவது சில வார்த்தைகள் அல்லது ஒலிகள் தங்களுக்கு இனமான வார்த்தைகளுடன் மனதில் சேருகின்றன. உதாரணமாகக் குடும்பம் உறவு சொல்லோடு மனதில் கணவன் மனைவி, பிள்ளைகள் என்ற சொற்கள் சேர்ந்து விடலாம் இதனையே இவர் சேர்க்கை நிலை என்கிறார். “உறவுமுறை அமைப்பில் முழுக்க வேறுபட்ட இரண்டு யதார்த்தங்கள் உள்ளன என்கிறார் லெவிஸ்ட்ராஸ்”.⁴

முதலாவது அமைப்பு

உறவுமுறை பெயரமைப்பு (system of appellation) உறவு முறையில் குழந்தையைப் பெற்றவளைத் தாய் என்கிறோம். பெறப்பட்ட குழந்தையை மகன் அல்லது மகள் என்கிறோம். தாயின் சகோதரன் மாமன் என்றழைக்கப்படுகிறான். உடன் பிறந்தோர் சகோதர-சகோதரிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆக ரத்த உறவு கொண்டோர் சில உறவுமுறைப் பெயர்களைப் பெறுகின்றனர். இந்த மொத்த அமைப்பையே லெவிஸ்ட்ராஸ் பெயரமைப்பு என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இரண்டாவது அமைப்பு

குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கிடையிலான உறவுகளை நிர்ணயிப்பது அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பழகிக் கொள்ள வேண்டிய விதம், நெறிமுறைகளை இது வகைப்படுத்துகிறது. இதனை லெவிஸ்ட்ராஸ் உறவு நெறிமுறை அமைப்பு என்கிறார், (System of Attitudes). மாமன் மருமகனிடம் அல்லது மருமகளிடம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் எவையெவை அனுமதிக்கப்படுகின்றன, ஒருவருக்கொருவர் செய்யவேண்டிய கடமைகள் என்னென்ன இவையெல்லாம் நெறிமுறை அமைப்பால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

“உறவுப் பெயரமைப்பில் தோன்றும் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் நோக்குடன் நெறிமுறை அமைப்புத் தோன்றியது” என்கிறார் லெவிஸ்ட்ராஸ்.

புராணங்களின் அமைப்பு

புராணங்கள் பற்றிய ஆய்வு லெவிஸ்ட்ராஸின் மிகப்பெரியதாகும். அவற்றில் ஒரு நிலையான ஒழுங்குமுறை நிலவுகிறது என்பதை அவர் அறிந்தார். புராணவியல் விஞ்ஞானம் ஓர் அறிமுகம் என்ற இவரது நூலில் அமெரிக்கச் செவ்விந்தியர்களின் சுமார் 800 புராணக்கதைகளை ஆய்வு செய்து வெளியிட்டார். இவ் ஆய்வில் பொரோரோ இனக்குழுவின் ஒரு கதையிலிருந்து தனது ஆய்வினைத் துவக்குகிறார். அதே கதை பக்கத்து வட்டாரங்களில் வேறுசில விதங்களிலும் (variation) வழங்குவதைத் தவிர்த்துக் கொண்டு வருகிறார். ஒரே கதை ஏன் இப்படிப் பலவிதமாக வழங்குகிறது என்று கேள்வியை இவ்விடத்தில் எழுப்புகிறார். அடுத்து பொரோரோ கதையின் சம்பவங்களைக் கொண்டிராத, ஆனால் அதே கதைக் குறியீடுகளைக் கையாண்டுள்ள இன்னும் சில கதைகளையும் தமது ஆய்வுக்குள் கொண்டு வருகிறார்.⁵

அதேபோலக் குறியீடுகள் வேறு வேறானவையாக இருந்தாலும் முதலில் எடுத்துக் கொண்ட கதைகள் பேசிய அதே பிரச்சினையைப் பேசும் கதைகளையும் ஆய்வுக்குள் கொண்டு வருகிறார். இப்படியாக குறியீடுகள், அர்த்தம் என்கிற அளவுகோல்களைக் கொண்டு கதைகளைத் தேர்வு செய்து தமது ஆய்வு வட்டத்தை அதிகமாக்கிக் கொண்டே செல்லுகிறார். லெவிஸ்ட்ராஸ் இதனைக் குறிப்பிடும் போது “ஒரே ஒரு இனக்குழுவின் ஒரே ஒரு கதையை எனது தொடக்கமாக-மையமாக எடுத்துக் கொள்கிறேன். பின் அதே இனக்குழுவின் பிற கதைகளையும் சேர்த்துக் கொள்கிறேன். படிப்படியாக எனது ஆய்வுக்களத்தை அதிகமாக்குகிறேன். அருகிலுள்ள பிற இனக்குழுக் கதைகளை நோக்கி நகருகிறேன்; இறுதியாக வெகுதூரத்திலுள்ள இனக்குழுக்களின்

கதைகளுக்கும் சென்று சேருவேன் ஆயின் சகல கதைகளையும் இணைக்கும் மையமாக முதலில் எடுத்துக் கொண்ட பொரோரோ கதை அமையும் என்கிறார்”.

புராணக்கதைகளின் அமைப்பைக் கண்டறிய லெவிஸ்ட்ராஸ் பயன்படுத்தும் ஆய்வு உத்திகள்

1. புராணக்கதைகளை அவற்றின் குறியீடு அர்த்தம் ஆகியவற்றை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்புபடுத்துகிறார். உதாரணமாக அவரது ஆய்வு எல்லைகள் பரவும் திசையும், அந்த இனக்குழுக்கள் வரலாறு பூர்வமாக பரவிய திசையும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை.
2. எந்தவிதமான புறச்சூழல்களையும் விளக்கங்களையும் அவர் தமது புராணவியல் ஆய்வுகளுக்குள் வெளியிலிருந்து புகுத்துவது கிடையாது. புராணங்களை அவற்றின் எல்லாவிதச் சமூகப் புறச்சூழல்களிலிருந்தும் தனிமைப்படுத்தி ஆய்வு செய்கிறார்.

ஏதாவது ஒரு முரண்டின் தீர்வுக்கான தர்க்கவியல் மாதிரியை (model) உருவாக்குவது புராணக்கதைகளின் நோக்கம் என்கிறார் லெவிஸ்ட்ராஸ். இந்த அர்த்தத்தில் புராதன மனிதனின் சிந்தனை தற்கால மனிதனின் சிந்தனையிலிருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்டதல்ல என்கிறார் அவர்.

ஒரே கதை ஏன் பலவித வடிவங்களில் வழங்குகிறது என்ற கேள்விக்கு லெவிஸ்ட்ராஸ் குறிப்பிடும் பதில்,

சாவு-வாழ்வு என்ற முரண்பாட்டை (எதிர்மறைகளை) உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டு இந்த எதிர்மறைகளுக்கிடையிலான முரண்பாடு தீவிரமானது. தீர்க்க முடியாதது என்று பிரித்து புராதன மனிதன் இந்த முரண்பாட்டிற்குத் தீர்வுகாண முனைகிறான். இம்முரண்பாட்டின் எதிரெதிர் பக்கங்களைக் குறியீடுகளாக்கிக் கதை புனைபத் தொடங்குகிறான். மீண்டும் மீண்டும் கதை

புனைகிறான்; கதையை விளக்க முயல்கிறான். பலவிதங்களில் அம்முரண் பாட்டையும் அம்முரண்பாடு அவனது மனத்தில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகளையும் அவன் இசைக்கிறான். இவை ஒவ்வொன்றுமே அம்முரண்பாட்டின் தீர்வினை அல்லது தீர்வுகளை அவன் தேடும் கடுமையான முயற்சியாகும்.

ஆலன் டண்டிஸ்

ப்ராபின் அமைப்பியல் ஆய்வேடு தொடர்புடைய ஆய்வை மேற்கொண்டவர் ஆலன் டண்டிஸ். பிராப்பை போலவே கதைகளின் செயலுக்கு, செயல் கூறனுக்கு இடையே அமைந்துள்ள உறவைக் காண்பதோடு ஒத்த செயல்களுக்கு இடையே உள்ள மேல், கீழ் உறவையும் நோக்க வேண்டும் என்கிறார். அன்றியும் ஆலன் டண்டிஸ் செயல்களை (Function) கதைக்கூறன்கள் (motifeme) என்ற பெயரில் வழங்குவதோடு ஒவ்வொரு கதையும் குறைந்தது இருக்கதை கூறன்களையாவது கொண்டிருக்கும் என்கிறார். “பல கதைக் கூறன்களை உடைய கதையை ஆழமுடைய கலப்புக்கதை எனவும் குறைந்த கதைக்கூறன்களையுடைய கதையைத் தனிக்கதை எனவும் வகைப்படுத்தியுள்ளார்”.

லாய் அல்துஸ்ஸர்

“ஒரு முழுமையின் உறுப்புக்கள் பல தளங்களில் தம்முள் உறவு கொண்டிருக்கும் என்கிறார். அப் பல்வேறு உறுப்புக்களின் தொடர்புகளை அறிதலில்தான் அமைப்புப் பற்றிய அறிவு அடங்குகிறது என்று விளக்கம் தருகிறார்.

ப்ரெடெரிக் ஜேம்ஸன்

“அமைப்பியல் வாதம் கட்டுமானத்தை மட்டும் ஆய்வது அல்லது கருத்துருவங்களை மட்டும் ஆய்வது என்று சொல்ல வேண்டும். நினைவிலி மனநிலையில் மனிதனிடம் உருப்பெரும் எண்ணங்களையே அமைப்பியல் வாதம்

ஆயும். அதாவது மனிதன் தன் மொழி மூலம் புரிந்து கொள்ளக்கூடுகின்ற கருத்து மாதிரிகள் மன அடித்தளத்தில் கிடக்கின்றன. அந்த மொழி மாதிரிகள் அமைப்பியல் வாதத்தின் ஆய்வுப்பொருள்” என்கிறார் ஜேம்ஸ்.

ஸஸூர்

நவீன மொழியியல் அமைப்பியல் தோற்றத்திற்குக் காரணமாய் இருந்தவர் இவர்.

மனிதனைப்பற்றிய உயர் அறிதல்கள் எந்த⁹ தளத்தில் நடந்தாலும் அதாவது உளவியல் விஞ்ஞானம், இசை, கணிதம், கட்டிடக்கலை, மானுடவியல் போன்ற எதுவாயினும் அவை எல்லாம் மொழி என்ற ஒன்றின் மூலமே விளக்கித் கொள்ள¹⁰ தக்கதாகும். அதனால்தான் மனிதனின் ^{சைனம்} (Sign) அவனது மொழி என்றும் மனிதன் என்பவரின் அவன் பயன்படுத்தும் மொழியே என்றும் ஸஸூர் கூறுகின்றார். பழங்காலத்தில் மொழி என்பது மனிதனின் அகத்தோடு தொடர்பில்லாத வெறும் கருவி மட்டுமே என்று கருத்து காணப்பட்டது. அது சரியன்று.

“மொழி என்பது சப்தக்குறிகளின் இணைப்பால் ஆன அமைப்பு என்று ஸஸூர் கூறுகின்றார். அதாவது அர்த்தத்தினும் சப்தத்தினும் இணைவே சொல். ஒரு சொல்லைச் சொல் அப்படியே பிரதிபலிப்பதில்லை. சிந்தனையில் உருவாகும் மனப்படிமம் வேறு அதற்குக் காரணமான பொருள் வேறு; அப்பொருளைக் குறிக்கும் மொழிவேறு. மொழி பல அலகுகளால் (units) ஆனது. ஒவ்வொரு அலகும் ஒவ்வொரு விதத்தில் இன்னொன்றுடன் உறவு அல்லது தொடர்பு கொண்டுள்ளது. அந்த உறவுகள் மொத்த அமைப்பை உருவாக்குகின்றன” என்பது ஸஸூரின் கருத்து.

ஜேக்விஸ் லக்கான்

பிற்கால அமைப்பியல் வாதிகளுள் ஒருவராகக் கருதப்படும் பிரஞ்சு உளவியல் அறிஞரான ஜேக்விஸ் லக்கன் நேரடி அனுபவங்களை அதாவது புலன் மூலம் அறியப்படும் உண்மைகளை உண்மைகள் அல்ல எனவும் அவை பொய்த்தன்மை கொண்டவை எனவும் கூறுகின்றார். எனவே வெளிப்படுத்துவதற்கு அடியில் மற்றொரு உள்தர்க்கம் இருக்கிறதென்றும் இந்த உள்ளோடும் விதியைக் கண்டுபிடிப்பதே அமைப்பைக் கண்டுபிடிப்பதாகும் என்றும் கூறுகின்றார். இவ்வகை லெவிஸ்ட்ராசும் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். வெளியமைப்பைக் காட்டிலும் உள்ளோடும் ஒழுங்குகைகாண்பதுதான் அமைப்பியல் என்பதே லக்கானின் கூற்று.

தே. லூர்து

மனிதனின் செயல்கள் படைப்புக்கள் பொருளுடையவை என்றால் இப்பொருள் விளக்கத்திற்குச் சில தனித்தன்மை வாய்ந்த முறையும் சில மரபுகளும் இருக்கும். எவ்வாறு அவை அமைகின்றன என்பதற்குரிய விடையே அமைப்பியல் ஒன்றில் பல உறுப்புக்கள் இணைந்துள்ளன. அந்த உறுப்புக்கள் தமக்குள் ஒன்றோடு ஒன்று எவ்வாறு உறவு கொள்கின்றன. அவை எவ்வாறு முழுமையாக இணைக்கின்றன என்பதே அமைப்பியல்.

“வழக்காறுகளை வரையறை செய்ய வழக்காறுகளின் உள்ளமைப்புப் பண்புக் கூறுகளை வரையறை செய்ய, ஒரு பண்பாட்டிற்குரிய திணை மாதிரி வகைகளைக் கண்டறிய அமைப்பியல் உதவுகிறது என்கிறார் தே. லூர்து. வெகு ஐனத்தளத்தில் வாழுகிற பண்பாடு குறித்த அக்கறையை ஏற்படுத்துவதற்கு அமைப்பியல் ஆய்வுகள் உதவும்.

இந்தியப் பண்பாடு, தமிழ்ப்பண்பாடு ஆகியவை குறித்து ஒற்றைக் கருத்தாக்கங்களை மறுபரிசீலனை செய்யவும் நமது பண்பாட்டின் வேர்களைக்

காணவும் இவ்வகை ஆய்வுகள் உதவலாம். அமைப்பியல் பருப்பொருள் வடிவிலான பனுவல்களைத் தனது பயில் பொருளாகக் கொள்கிறது. அவற்றிலிருந்து மனித மனத்தின் அமைப்பைக் கண்டறியலாம். அமைப்பியலானது மானுடவியல் மற்றும் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் உளவியல் வாதத்தை அது விமர்ச்சிக்கிறது.

ஐரோப்பாவின் விஞ்ஞானர் தொழில் நுட்ப நகர நாகரீகத்திற்கு மாற்றாக, தொன்மங்கள், நாட்டார் வழக்காறுகள் மொழி, மரபு ஆகியவற்றின் இருப்பை, செயல்பாட்டை உணர்த்துவதாக அமைப்பியல் உருவெடுத்தது. அமைப்பியல் வருகைக்கு முந்தியே, நாட்டார் வழக்காறுகள் என்பவை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கலை இலக்கிய வெளிப்பாடு, அவர்களது பண்பாடு என்ற பார்வை தமிழகத்தில் இருந்தது.

லேவி ஸ்ட்ராஸ் தொன்மத்தின் அமைப்பு என்ற அவரது பிரபலமான கட்டுரையில் ஓடிபஸ் கதை ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அக்கதையின் அமைப்பைக் காண அவர் முயற்சித்தார். இருப்பினும் ஒரே கதையின் அமைப்பைக் காணுவது அவரது நோக்கமல்ல. ஒத்த தன்மை கொண்ட பல கதைகளை எடுத்துக் கொண்டு, அக்கதைகளைத் தவிர உள்ள பிற மானுடவியல் தகவல்களையும் எடுத்துக் கொண்டு மனிதனின் சிந்தனை முறையை வெளிக்கொண்டு வருவதே அவர் நோக்கமாகக் கொண்டார்.

உருவியலும் (formalism) அமைப்பியலும் (structuralism)

உருவம் (form) என்பதிலிருந்து அமைப்பு (structure) வேறுபட்டது அதாவது வடிவம் வேறு அமைப்பு வேறு. இதற்கு லேவி ஸ்ட்ராஸ் தரும் எடுத்துக்காட்டு “ஓர் பெண்ணை இன்னொரு குழுவிற்குக் கொடுத்தல் பெண் கொடுக்கப்பட்ட குழு திரும்ப இன்னொரு பெண்ணைத் தர வேண்டும் என்றொரு வழக்கம் இருக்கிறது. ஒன்று கொடுத்தால் இன்னொன்று திரும்புபெற வேண்டும்

என்ற நம்பிக்கை அவர்கள் மத்தியில் ஒரு விதியாகிறது. இந்த விதிக்கு அடிப்படையாக அமையும் மனநிலையின் பெயர்தான் அமைப்பு”.

அமைப்பியல் இலக்கணம்

1. புது திறனாய்வு முறைகளில் ஒன்றாக வளர்ந்து வரும் அமைப்பியல் வாதம் (structuralism) உருவடியலிருந்து (formalism) வேறுபட்டது.
2. இது மொழியியல் தாக்கத்தால் உள்ளடக்க மேல் வளர்ச்சியாக அமையும் ஒரு திறனாய்வு.
3. உறுப்புக்களிடையேயும் உறுப்புக்களுக்கும் முழுமையாக உள்ள உறவைக் காண்பதன் மூலம் பொருள் காண்பது ஆகும்.
4. பல வாசிப்புகளுக்குப்பின் கிடைக்கும் கதையில் முழுமையான பொருள் அல்லது அர்த்தம்தான் அமைப்பாகும்.

அமைப்பியலின் பயன்கள்

மனிதன் பயன்பாட்டுச் சிந்தை உடையவன். அவன் மேற்கொள்ளும் எந்த ஒரு முயற்சியும் பயன்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமையும். இலக்கியம் படைக்கப்படுவதன் நோக்கமே பயன் தரும் என்பதாகும். அவ்விலக்கியத்தை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதும் பயன்பாடு கருதியே அமைப்பியல் ஆய்வில் படைப்பைப் பல சிறுசிறு அலகுகளாகப் பிரித்து நோக்குவதால் பல நன்மைகள் ஏற்படுகிறது.

1. வகைப்படுத்துதல்
2. பண்பாட்டுக் கலப்பைக் கண்டுபிடித்தல்
3. உள்ளடக்க ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல்
4. வரையறை செய்தல்
5. பண்பாட்டின் தனித்தன்மையை உணர்தல்

6. ஒன்றின் அமைப்பு மற்றொன்றில் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தல்
7. மூலப் பாடத்தை உணர்தல்

அமைப்பியலும் பிற துறைகளும்

இன்று அமைப்பியல் ஆய்வு மொழியியல், மானிடவியல், இலக்கியம், உளவியல், தத்துவம், நாட்டார் வழக்காற்றியல் போன்ற பல துறைகளிலும் இணைந்துள்ளது.

1. விலாடிமர் பிராப் தேவதைக் கதையை அமைப்பியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினார்.
2. மானிடவியலில் லெவி ஸ்ட்ராஸ் அமைப்பியல் வழிகளைக் கண்டறிந்தார். உளவியல் நிபுணர்களான மாக்லெக்கான் ஜேம்ஸ் ஆகியோர் அமைப்பியலையும் உளவியலையும் இணைத்து நோக்கினர்.

தமிழில் அமைப்பியல் ஆய்வு

இந்திய நாட்டார் வழக்காற்றியலில் அமைப்பியல் ஆய்வு முதலில் கேரளப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்த்துறையில் 1966 இல் தொடங்கி வ.அய்ய. சுப்ரமணியம் மேற்பார்வையில் கே.பி.எஸ். ஹமீது, ப.ரா. சுப்ரமணியம், த.வே. வீராசாமி ஆகியோர் மேற்கொண்டனர். சங்கரி பெரிய புராணக் கதைகளின் கதைப் பின்னங்களின் உள்ளமைப்பினைக் கதைக் கூறுகளாகப் பிரித்து, கதைக் கூறன்களின் ஒன்றோடொன்று இணையும் அமைப்பினையும் தொடர்பினையும் கருத்தில் கொண்டு அவற்றின் அமைப்பு முறைக்கேற்ப வெறுங்கதைகள், தனிவகைக் கதைகள், கலப்புக்கதைகள், மிகைக்கலப்புக் கதைகள் எனப் பகுத்து ஆராய்ந்துள்ளனர். கி.நாச்சிமுத்து மதுரை தலபுராணத்தினுள் வரும் இருகதைகளை பிராப்பின், ஏண்டிஸின் அமைப்பியலாய்வின் படி ஆராய்ந்து, அதில் அமையும் அசைவுகளை (moves) வைத்து நாட்டுப்புறக்கதைகளும் புராணக் கதைகளும்

வளரும் இயல்புடையது; ஒரு கதையை ஒத்த பிற கதைகளும் தோன்றுமெனக் கூறுகின்றார் டாக்டர். டீ.டாக்டர் நசீம்^{ரீ} விசயலட்சுமி கந்தபுராணக் கதைகளில் இருபத்து நான்கு வகையான கதைக் கூறன்கள் இருப்பதாகச் சுட்டி, கந்தபுராணக்கதை பல்வேறு வகையான உள்ளமைப்புகளை உடையது என்று முடிவு கூறியுள்ளார். சிந்திகேயாள் குழித்துறை வட்டார நாட்டுப்புறக்கதைகளின் அமைப்பை ஆராய்ந்து இக்கதைகள் ஒரே கட்டுக்கோப்பான அமைப்பு உடையனவல்ல, சிக்கலான கதைக்கூறன்கள் அங்குமிங்குமாகப் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கும் அமைப்பினை உடையன என்கிறார்.

ஐவகை அமைப்பியல் ஆய்வு

அமைப்பியல் ஆய்வில் சிறப்பாகக் கருதப்படுவன

1. ஆன்ட்டி ஆர்னியின்-சொற்பொருள் அமைப்பியல் ஆய்வுமுறை
2. ஏ.ஐ. நிக்கிஃபெரோவின்-அமைப்பியல் கட்டமைப்பு முறை
3. விளாடியர் பிராபின்-தொடர்பாட்டு ஆய்வுமுறை
4. ஆலன் டண்டஸின்-உள்ளமைப்பு ஆய்வுமுறை
5. லெவிஸ்ட்ராஷின்-வாய்பாட்டு ஆய்வுமுறை

சேகரிக்கப்பட்ட கதை வகைகளில் குறிப்பிட்ட சில கதைவகைகளைக் கொண்டு ஆன்ட்டி ஆர்னியின் சொற்பொருள் அமைப்பியல் ஆய்வு முறையிலும் விளாடியர் பிராபின் தொடர்பாட்டு ஆய்வுமுறையுடனும் பயன்படுத்தி ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆன்ட்டி ஆர்னியின் ஆய்வுமுறை

ஒரு கதையின் பல்வேறு வடிவங்களைச் சேகரிப்பதன் பயனாக நன்கு உணர்ந்து அதன் மூல வடிவத்தைக் கண்டறிய ஓர் ஆய்வு முறையை

உருவாக்கினார் ஆன்ட்டி ஆர்னி. ஒரு வடிவத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய இம்முறை உதவுகிறது.

1. எல்லாத் தொடர்களையும் (phrases) தலைப்புச் சொற்களாக மாற்ற வேண்டும்.
2. சிறிய வாக்கியங்களைக் கூடிய வரை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபடுத்த அவற்றைக் கூட்டு வாக்கியமாக்கிச் சுருக்க வேண்டும்.
3. சுருக்கப்பட்ட இறுதிவடிவத்தைப் பொதுவான சில கூறுகளாக (proposition) மாற்ற வேண்டும்.

அகஸ்தீஸ்வர வட்டாரத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட கதைகளை இவ்வாய்வுக்குள்ளடக்கி மதிப்பீடு செய்யலாம். (கதை எண்.11)

1. ஒரு மகாராஜா இருந்தார்
2. அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தான்
3. அவன் ஒரு நாளும் பள்ளிக்கூடம் போவதில்லை
4. அதனால் மகாராஜாவுக்கு கோபம் உண்டாயிற்று
5. நன்றாகப் படித்துவர அரசன் அரண்மனையை விட்டு போகச் சொல்லுதல்
6. அரசன் மகன் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறுதல்
7. காட்டு வழியே அரசனுடைய மகன் போய்க்கொண்டிருத்தல்
8. வழியில் பனைமரத்தைப் பார்த்தவுடன் நெட்டைப் பனைமரம் நிக் குது பாராய் எனக் குறித்துக் கொள்ளுகிறான்
9. அடுத்து சுண்டெலியைக் கண்டவுடன் சுண்டெலி சுவற்றைத் துளைக்குது பாராய்? எனக் குறித்துக் கொள்கிறான்
10. அதற்கடுத்து ஆந்தையைக் கண்டு ஆந்தைப் பேந்த பேந்த விழிக்குது பாராய் என்று குறித்துக் கொள்கிறான்
11. இவற்றைப் படித்துக் கொண்டே அடுத்த நாட்டு அரண்மனைக்குச் செல்லுதல்

12. அங்கு அரண்மனையின் ஒதுக்குப் புறத்தில் இரவு தங்குகிறான்
13. திருடர்கள் அவ்விடம் வருகிறார்கள்
14. தான் எழுதி வைத்திருந்ததைப் படித்துக் கொண்டேயிருக்கிறான்
15. நெட்டைப் பனைமரம் நிக் குது பாராய் என்றவுடன் முதல் திருடன் தன்னை யாரோ குறிப்பிடுவதாக நினைக்கிறான்.
16. சுண்டெலி துளைக்குது பாராய் என்றவுடன் வேறொரு திருடன் அவனைக் குறிப்பிடுவதாக நினைக்கிறான்.
17. ஆந்தை பேந்தப் பேந்த விழிக்குது பாராய் என்றவுடன் மூன்றாம் திருடன் அவனைக் குறிப்பிடுவதாக நினைக்கிறான்.
18. திருடர்கள் தம்மை யாரோ கண்டுவிட்டதாக நினைத்துப் பயந்து ஓடுகிறார்கள்
19. மறுதினம் அரசன் இதனை அறிந்து பரிசு கொடுக்கிறான்.

ஆர்னியின் கோட்பாட்டின்படி இக்கதையின் சுருங்கிய வடிவம்

1. மகராஜாவுக்கு மகன் ஒருவன் இருந்தான் (1, 2)
2. அவன் பள்ளிக்குப் போகாததினால் மகராஜாவுக்குக் கோபம் வருதல் (3, 4)
3. அரசன் தன் மகனை அரண்மனையைவிட்டு வெளியேறச் சொல்லுதலும் அவன் வெளியேறிச் செல்லுதலும் (5, 6)
4. காட்டுவழியே அவன் சென்று கொண்டிருத்தல் (7)
5. வழியில் பனைமரத்தைக் கண்டவுடன் நெட்டைப் பனைமரம் நிக் குது பாராய்; சுண்டெலியைக் கண்டவுடன் சுண்டெலி சுவற்றைத் துளைக்குது பாராய்? ஆந்தையைக் கண்டவுடன் பேந்தப் பேந்த விழிக்குது பாராய் என்று குறித்துக் கொள்கிறான் (8, 9, 10)
6. இவ்வாசகத்தைப் படித்துக் கொண்டு வேறு அரண்மனைக்குச் சென்று அங்கு ஒதுக்குப்புறத்தில் தங்குகிறான். தான் எழுதி வைத்ததைப் படிக்கிறான் (11, 12, 14)

7. திருடர்கள் அவ்விடம் வருகிறார்கள். நெட்டைப்பனைமரம் என்றவுடன் முதல் திருடனும், சுண்டெலி துளைக்குது என்றவுடன் இரண்டாவது திருடனும், ஆந்தை பேந்த பேந்த விழிக்குது பாராய் என்றவுடன் மூன்றாவது திருடன் தன்னைக் குறிப்பிடுவதாக நினைத்தல் (15, 16, 17)
8. திருடர்கள் பயந்து ஓடுதல், அரசன் பரிசு கொடுத்தல் (18, 19)

சுருக்கப்பட்ட இரண்டாவது வடிவம்

1. மகராஜாவுக்கு மகன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பள்ளிக்குப் போகாததினால் கோபம் கொண்டு அரண்மனையைவிட்டு வெளியேறச் சொன்னதினால் அவன் வெளியேறுகிறான் (1, 2, 3)
2. காட்டுவழியே அவன் சென்று கொண்டிருக்கையில் வழியில் பனைமரம், சுண்டெலி, ஆந்தை இவற்றைக் கண்டு முறையே நெட்டைப் பனைமரம் நிக்குது பாராய், சுண்டெலி சுவற்றை துளைக்குது பாராய், ஆந்தை பேந்த விழிக்குது பாராய் என்று படித்துக் கொண்டு செல்கிறான். (4, 5, 6)
3. அரண்மனையின் ஒதுக்குப்புறத்தில் தங்கி தான் எழுதிவைத்ததைப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான். திருடர்கள் வருகிறார்கள் நெட்டைப்பனைமரம், சுண்டெலி, ஆந்தை என்று இவன் குறிப்பிட்டுச் சொன்னவுடன் திருடர்கள் பயந்து ஓடுகிறார்கள், அரசன் அவனுக்குப்பரிசு கொடுக்கிறான். (6, 7, 8)

உரைக்கூற்றுக்குள்

சுருக்கப்பட்ட இக்கதை வடிவத்திலிருந்து கதையின் கருத்துப்போக்கைப் பின்வரும் உரைக்கூற்றுகளாக (proposition) மாற்றியமைக்கலாம்.

1. அரசனும் மகனும் இருந்தனர்
2. தன் மகனுக்குப் படிப்பு வராததால் அவனை வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றுகிறான்

3. வெளியே சென்றவன் மரம், விலங்கு, பறவையின் செயலைக் குறித்து வைத்துப்படிக்கிறான்.
4. திருடர்கள் பயந்து போதல்
5. அரசன் மகிழ்ச்சியடைந்து பரிசு கொடுத்தல்.

அடிப்படைக் கருத்துக்கள்

அரசனுக்கும் தன் மகனுக்கும் உள்ள உறவுநிலையில் தன் மகனை வீட்டைவிட்டு வெளியேறினாலும் அவன் பிழைத்துக் கொள்வான் என்று நம்பிக்கையும் வீட்டை விட்டு வெளியேறிய மகன் தன் தந்திரத்தால் திருடர்களை விரட்டக்கூடிய பாங்கும், அதனால் அவன் பரிசை வெல்லுதலும் என்ற அடிப்படைக் கருத்து தெளிவாகிறது.

ஆய்வுப்பயன்

ஆர்னியின் ஆய்வு நீண்ட கதைகளைச் சுருக்கவும் வெவ்வேறு கதை வடிவங்களை ஒப்பிடவும் மீட்டுருவாக்கம் செய்யவும் மேற்கோள் காட்டவும் பயன்படும். “ஒரு கதையிலிருந்து மற்றொரு கதையை வேறுபடுத்தவும் பண்பை ஆராயவும் இந்த முறையைப் பயன்படுத்தலாம். கதையின் மேலோட்டமான வடிவமைப்பில் (super structure) உள்ள வேறுபாடுகளைத் தெளிவாக அறியவும் இந்தமுறை பயன்படுகிறது என்கிறார் தே. லூர்தி”.

எடுத்துக்காட்டு II கதை ஏண் (வெள்ளரித் தோட்டக் காரனும் நரியும் III)

1. ஒருத்தன் வெள்ளரித் தோட்டம் போட்டிருந்தான்.
2. அதில் நிறைய வெள்ளரி காய்த்திருந்தது.
3. இரண்டு பிள்ளைகளைக்காவலுக்கு வைத்திருந்தான்.
4. அவர்கள் உண்பதற்குக் கஞ்சி வைத்திருந்தார்கள்.

5. நரி இக்கஞ்சியைக் குடிச்சிட்டுப் போய்விடும்.
6. பின்பு நரி மலம் கழித்து வெள்ளரிக்காயில் தன் மலத்தைத் துடைத்துவிடும்.
7. பிள்ளைகள் தன் தந்தையிடம் முறையிடுதல்
8. தந்தை பிள்ளை^o கொணர்ந்து காய்களில் செருகி வைத்துவிட்டுப் போய்விடுவான்
9. நரி மீண்டும் மலத்தைக் காய்களில் தடவுதல்.
10. பிள்ளை குண்டியில் அறுத்துவிடுதல்.
11. அறுபட்ட காயத்திற்கு மருந்துக்காகப் போகுதல்
12. ஒருவன் கள்ளிப்பாலைத் தடவி வெயிலிலுள்ள பாறையில் அமரச் சொல்லுதல்
13. நரி அதன்படி கள்ளிப்பாலைத் தடவிப்பாறையில் அமர்தல்
14. பாறையில் நரியின் குண்டி ஒட்டிப் பிடித்துக் கொள்ளுதல்
15. நரி காத்தடிக்காதா? மழை பெய்யாதா என்று புலம்பல்
16. மழை பெய்தவுடன் நரி அதிலிருந்து விடுபடுதல்
17. பின்பு தன் தவற்றை நரி உணர்தல்

கருக்கம்பட்ட இரண்டாவது வடிவம்

1. ஒருவன் வெள்ளரித் தோட்டத்தில் வெள்ளரி போட்டிருந்தான். நிறைய வெள்ளரி காய்த்திருந்தது. (1, 2)
2. அவனுடைய இரண்டு பிள்ளைகள் காவலுக்கு இருந்தனர். அவர்கள் உண்பதற்குக் கஞ்சிவைத்திருந்தனர். (3,4)
3. நரி இக்கஞ்சியைக் குடித்துவிட்டு மலம் கழித்து வெள்ளரிக்காயில் மலத்தைத் துடைத்துவிடும் (5,6)
4. தந்தையிடம் பிள்ளைகள் முறையிடும்; பிள்ளை வெள்ளரிக்காயில் சொறுகிவிடுவான். (7,8)

5. நரி மலத்தைக் காய்களில் தடவுதல்; பிளேடு குண்டியில் அறுத்துவிடும். (9,10)
6. காயத்திற்கு மருந்துக்காகப் போகுதல்; கள்ளிப்பாலைத் தடவி வெயிலடிக்கும் பாறையில் அமரச் சொல்லுதல் (11, 12)
7. நரி பாறையில் அமர்தல்; பாறையில் நரியின் குண்டி ஓட்டிக் கொள்ளுதல் (13, 14)
8. நரி மழைக்காக ஏங்குதல்; மழை பெய்தவுடன் நரி அதிலிருந்து விடுபடுதல் (15, 16)
9. நரி திருந்துதல்.

உரைக்கூற்றுகள்

கருக்கப்பட்ட இக்கதை வடிவத்திலிருந்து கதையின் கருத்துப்போக்கை, பின்வரும் உரைக் கூற்றுகளாக மாற்றியமைக்கலாம்.

1. ஒருவன் வெள்ளரி பயிரிடுகிறான்.
2. தன் குழந்தைகளை அதற்குக் காவல் வைக்கிறான்
3. நரி வெள்ளரிக்காயில் மலத்தைத் தடவி வைக்கிறது.
4. நரியைப்படி வாங்கப்பிளேடை காயில் வைத்தல்.
5. நரி அதனால் தண்டிக்கப்படுதல்.

அடிப்படைக் கருத்துக்கள்

இக்கதையில் தீங்கு செய்யப்படுகிறவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதை வெள்ளரித்தோட்டக்காரன் மூலமும் நரியின் மூலமும் அறிய முடிகிறது. நரி இறுதியில் திருந்துவதால் தவறு செய்தவர்கள் தன் தவற்றை உணர்வார்கள் என்பதையும் அறியலாம்.

பிராப்ரின் அமைப்பியல் கோட்பாடு

நாட்டார் கதைகளில் அமைப்பியல் கோட்பாட்டின் தந்தை விளாடிமிர் பிராப் (Vladimir propp) ஆவார். ஆர்னியின் ஆய்வுமுறை அறிவியல் முறையில் அமையவில்லை என்பதனால் தம்முடைய கோட்பாட்டை உருவாக்கினார்.

தேவதைக் கதைகளை ஆய்வு செய்த பிராப் அக்கதைகளின் உள்ளமைப்பை ஆய்வதற்கு அடிப்படையான ஓர் அலகை (unit) எடுத்து அந்த அலகிற்குச் செயல் அல்லது வினை (function) என்று பெயரிட்டார்.

வினை

1. வினை என்பது ஒரு கதையின் இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாத பாத்திரத்தின் செயல்பாடு ஆகும்.
2. யார் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாது வினைகள் பாத்திரங்களின் செயல்களைப் பொறுத்து மாறாமல் கதைகளின் நிலையான மாறிலிகளாக இருக்கின்றன. அவை கதைகளின் அடிப்படை உறுப்புகளாக இருக்கின்றன.
3. கதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் வினைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகும் என்று வினைகள் பற்றி பிராப் கூறுகிறார். வினைகளைக் கதைக்கூறன் என்றும் கூறலாம். இதுவே கதைகளின் அடிப்படை அலகு ஆகும்.

மாறாதவையும் மாறுபடவையும்

தேவதைக்கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் வயதிலும், பான்மையிலும் தொழிலிலும் தகுதியிலும் (Rank) வேறுசில இயல்புகளில் மாறுபட்டவர்களாக இருப்பினும் கதையமைப்பில் ஒரே செயல்களைச் செய்பவர்களாக இருப்பதை

உணர்ந்த பிராப் இலக்கிய வகை ஒன்றின் அமைப்பைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு எவை மாறாதவை (contants) எவை மாறுபவை (variable) உதவும் என்கிறார்.

பிராப் தனக்கு முன்னுள்ள ஆய்வுகள் கதைக்கு முக்கியத்துவம் தராததையும் அப்படியே தந்த ஓரிரு ஆய்வுகள் கூட தகவல் தொகுப்பாக இருந்தனவேயன்றி புலனாய்வு இயல்பின்றி இருந்ததையும் உணர்ந்தார். பேரா. எம். ஸ்பெரான்ஸுகிப் (1917) இதற்குக் காரணமாக ஆய்வுப் பொருளின் போதாமையை அதாவது தொகுக்கப்பட்ட கதைகளின் எண்ணிக்கை குறைவு என்கிறார். பிராப் இதனை மறுத்து எது பிரச்சனை எனில் ஆய்வுப் பொருளின் எண்ணிக்கையல்ல; ஆய்வு முறைகளே என்கிறார். ஆய்வுப் பொருளை பல்வேறு பிரிவினதாகப் பிரிக்க வேண்டும்; அதாவது வகைப்படுத்த வேண்டும் என்பது பிராப்பின் கொள்கை.

விசித்திரக்கதைகள், தினசரி வாழ்வுக்கதைகள், விலங்குக்கதைகள் இது ஒருவகை. விலங்குக்கதைகளில் விசித்திரக் கதைகளின் கூறுகள் இடம் பெறாதா? விசித்திரக் கதைகளில் விலங்குகள் இடம் பெற மாட்டாவா? என்ற கேள்விகளை எழுப்பி இவ்வகைப் பிரிப்பை பிராப் ஒதுக்குகிறார்.

உண்ட் (Wandt) 'மக்கள் உளவியல்' (The psychology of people) என்ற நூலில் பிரித்துள்ள வகை

1. தொண்மைசார் கட்டுக்கதைகள்
2. கலப்பில்லா தேவதைக் கதைகள்
3. கலப்பில்லா வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கட்டுக்கதைகள்
4. கலப்பில்லா விலங்குக் கட்டுக் கதைகள்
5. பிறப்பு பற்றிய கதைகள்
6. நகைச்சுவைக் கதைகளும் கட்டுக் கதைகளும்

7. நிதிசார் கட்டுக்கதைகள்

இதில் ஏழுபிரிவுகளில் ஐந்து இடங்களில் கட்டுக்கதைகள் வருகின்றன. கட்டுக்கதைகள் என எதைச் சொல்கிறார் உண்ட? நகைச்சுவைக்கதை என்பதைப் பொதுவாக ஏற்கவியலாது. அது தலைவன் சார்ந்தும் சிரிப்பு சார்ந்தும் இருவிதமாக நடத்தப்படலாம். கலப்பில்லா விலங்கு கட்டுக் கதைக்கும் நீதிக்கதைக்கும் வேறுபாடு¹⁰ தொடர்பில்லை என்று பிராப் புறந்தள்ளுகிறார்.

பேரா. வோல்கோவ் (1924) தனது நூலில் விசித்திரக் கதைகள் 15 அடிக்கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்.

1. நேர்மையற்ற முறையில் தண்டிக்கப்பட்டோரைப் பற்றியவை.
2. முட்டாள்தலைவன் பற்றியவை
3. மூன்று சகோதரர்கள் பற்றியவை
4. டிராகனோடு போரிடுபவர்களைப் பற்றியவை

இவற்றை:

முதல் வகைச் சிக்கலை அடிப்படையாகவும், இரண்டாம் வகை தலைவனின் பண்பை அடிப்படையாகவும், மூன்றாம் வகை தலைவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதன் அடிப்படையாகவும் கொண்டு வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லை என்று குறையுடையதாகக் கூறுகிறார்.

100 தேவதைக் கதைகளில் 31 செயல்கள் அல்லது வினைகள் காணப்படுவதாக ப்ராப் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். விளவங்கோடு வட்டாரத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட 150 கதைகளில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் மூன்று கதைகளில் 33 வினைகளும் 5 கதைகளில் 25 வினைகளும் அடங்கியுள்ளன. வினை, பாத்திரத்தின் செயலாக (action) உணரப்படுகிறது. இது செயலின்

இயக்கத்திற்கான அதன் குறிப்பீட்டாக்கப் பார்வையில் இருந்து வரையறுக்கப் படுகிறது.

பாத்திரங்களின் வினைகள் ஒரு கதையின் நிலையான மாறாத கூறுகள். யாரால் எப்படி அச்செயல்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதினின்றும் சுதந்திரமாக நிற்பதில்லை. இவை கதையின் அடிப்படை உறுப்புகள்.

தேவதைக் கதைகளின் வினைகளின் எண்ணிக்கை அளவிற்குட் பட்டதாகும்.

வினைகளின் தொடர்ச்சி எப்போதும் ஒன்றே போல் இருக்கும். எல்லா தேவதைக்கதைகளும் அவற்றின் அமைப்பை நோக்க ஒரே வகை மாதிரியைச் சார்ந்தவையே.

இவ்வகையில் ஆய்வைத் தொடரும் பிராய் ஒவ்வொரு வினையையும் சுருக்கி ஒரு சொல்லில் வரையறுத்துப் பின் குறியீடு செய்கிறார்.

I. ஆரம்பம்

1. தொடக்கச் சூழல் (x) (initial situation)
2. குடும்ப உறுப்பினரில் ஒருவர் வீட்டை விட்டு வெளியேறுதல் (b) (absentation)
3. தலைவனுக்கு ஒரு தடை / விதி ஏற்படுதல் (y) (interaction)
4. தடை / விதி மீறப்படுதல் (d) (violation)
5. மந்திரப் பொருளைத் தலைவன் பயன்படுத்துகிறான் (F) (Delivery)
6. வில்லன் பாதிக்கப்படுவதைப் பற்றி அறிகிறான் (E) (Reconnaissance)
7. பாதிக்கப்படுவனையோ / அவனது பொருளையோ வில்லன் அடைய சூழ்ச்சிச் செய்தல் (n) (Trickery)

8. அடையாளம் காணாது வருதல் / அறியாமல் வருதல் (o) (unrecognized arrival)

II. முரண்நிலை

8. குடும்ப உறுப்பினரில் ஒருவரை வில்லன் துன்புறுத்துகிறான் (A) கொடுஞ்செயல், துஷ்டத்தனம், கொடிய குணம், துரோகம் (Villainy)
- 8a. குடும்ப உறுப்பினன் ஒருவனுக்கு ஒரு குறை / ஒரு தேவை ஏற்படுகிறது (a) (Lack)
9. குறை / துரதிர்ஷ்டம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஒரு வேண்டுகோள் / கட்டளையோடு தலைவன் அணுகப்பட்டு அவன் அனுப்பப்படுகிறான் (B)
10. தலைவன் வில்லனுக்கு எதிராகச் செயல்களைத் திட்டமிடுகிறான் (C) (counteraction)

III. மாற்றம்

11. தலைவன் வீட்டை விட்டு நீங்குறான் (ii) (Departure)
12. தலைவன் சோதிக்கப்படுகிறான்; தாக்கப்படுகிறான்; கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறான்; இறுதியில் மந்திரப் பொருளை/உதவியாளை அடைகிறான் (D) (The first function of the doner)
13. உதவப்போகும் கொடையாளியின் செயல்களுக்கு ஏற்ப எதிர்வினை புரிகிறான் தலைவன் (E) (The Hero's reaction)
14. மந்திரப் பொருளைத் தலைவன் பயன்படுத்துகிறான் (F) (Provision or receipt of a magical agent)
15. தான் தேடுகின்ற பொருள் உள்ள இடத்துக்குத் தலைவன் மாற்றப்படுகிறான் (G)

IV. போராட்டம்

16. தலைவனும் வில்லனும் நேரடியாகக் களத்தில் சந்திக்கின்றனர் (H)
17. தலைவன் அடையாளமிடப்படுகிறான் (J) (marking)
18. வில்லன் தோற்கடிக்கப்படுகிறான் (I) (victory)
19. ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட துரதிஷ்டம்/குறை நீக்கப்படுகிறது (K) (liquidated)

V. திரும்புதல்

20. தலைவன் திரும்புதல் (P) (Return)
21. தலைவன் பின் தொடரப்படுதல் (Pr) (Pursuit)
22. தலைவன் தொடரப்படுபவனிடமிருந்து காப்பாற்றப்படுதல் (Rs) (Rescue)
23. தலைவன் வீட்டிற்கோ அல்லது வேறெங்கோ வருதல்; இவன் வருகை பிறரால் உணரப்படாதிருத்தல் (O)
24. போலித்தலைவன் ஒருவன் போலி உரிமை கொண்டாடல் (L) (Unfounded claims)
25. தலைவனுக்குக் கடினமான பணி கொடுக்கப்படுகிறது. (M) (Difficult task)
26. தலைவன் கடும்பணியைச் செய்து முடித்தல். (N)

VI. கண்ணோட்டம்

27. தலைவன் கண்டுணரப்படல் (Q)
28. போலித்தலைவனை / வில்லனை வெளிக்காட்டல் (Ex)
29. தலைவன் புதுத்தோற்றம் பெறல் (T) (Transfiguration)
30. வில்லன் தண்டிக்கப்படுதல் (U)
31. தலைவன் திருமணம் புரிதல் / முடி சூடுதல் (W) (Wedding)

கதையாடல் அமைப்பில் கதைமாந்தர் என்ன செய்கிறார் என்பதே அவர் யார் என்பதைவிட முக்கியமானது. செயல்வட்டத்தைக் கொண்டே பாத்திரம் விளக்கப்படுகிறது.

கதைப்பாத்திரங்கள்	செயல்கள்
1. வில்லன்	வில்லத்தனம், சண்டை செயல்
2. கொடையாளி	மந்திரப் பொருளை அல்லது உதவியாளைக் கொடுத்தல்
3. உதவியாளர்	தலைவனைச் செலுத்துதல்; இன்மையில் உதவுதல்; தேடலில் உதவுதல்; கடினச் செயல்களைத் தீர்த்தல்; தலைவனை உருமாற்றல்
4. தலைவி	தலைவனுக்காகக் காத்திருத்தல் / தேடல்
5. அவள் தந்தை	
6. அனுப்புபவள்	தலைவனை அனுப்புவன்
7. தலைவன்	தேடலுக்காகப் பிரிபவன்; கொடையாளிக்குப் பதிலளிப்பவன்; கடினச் செயல்களைச் செய்பவன்; திருமணம் புரிபவன்
8. போலித்தலைவன்	தலைவனின் செயல் வட்டத்தைப் பிறருக்குத் தெரியாமல் ஆக்கிரமிப்பு செய்பவன்

உருபனியல் நோக்கில் ஒரு கதை என்பது கொடுஞ்செயல் (A) அல்லது (a) குறை என்பதிலிருந்து முன்னேறி பல்வேறு வினைகள் வழி இறுதியில் திருமணத்தில் (w) அல்லது விடுப்பு நிலையில் முடிவதாகும். இறுதிநிலை வினைகளாக பரிசு (F) குறை நீக்கம் (k) தூரத்தலில் இருந்து தப்பித்தல் (Rs) என எதுவாகவும் இருக்கலாம். இவ்வித வளர்ச்சி அசைவு (move) எனப்படும். எந்தப் புதுக்கொடுஞ் செயலும் ஒரு புதிய அசைவாகக் கருதப்படும். ஒரு கதை, ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அசைவுகளைக் கொண்டிருக்கலாம்.

அசைவுகளின் இணைவுகள் கீழ்க்கண்டவாறு அமையும்

i) A _____ w

ii) A _____ w2

முதலசைவு முடியும் முன்னர் இரண்டாம் அசைவு தொடங்குகிறது. கிளை அசைவொன்று இயக்கத்தைத் தடுக்கிறது. கிளை அசைவு நிறைவுற முதலசைவு நிறைவுறும்.

A _____ G k _____ w

a _____ k

கிளை அசைவின் இயக்கம் கூட தடைப்படலாம். சிக்கலான திட்டம் இதனால் நேரிடுகிறது.

ஒரு ஊரில் ஒரு மாமியார், மருமகள், மகன் வசித்து வந்தார்கள். மாமியாருக்கும் மருமகளுக்கும் சண்டை வந்து கொண்டேயிருக்கும். 1) உடனே கணவனை அழைத்து உங்க அம்மாவை எங்காவது காட்டில் கொண்டு விடுங்கள் என்று கூறுகிறாள். 2) உடனே கணவன் சரி என்று தன் அம்மாவைக் காட்டில் கொண்டு விடுகிறான். 3) ஐந்தாறு நாள் கழித்து தன் அம்மாவின் நினைவு காரணமாக அவளைக் காணக் காட்டிற்குச் செல்கிறான். 4) தன் அம்மா அங்கு ஒரு குடிசையில் தங்கியிருப்பதைக் காண்கிறான். 5) அம்மாவிடம் தன் மனைவி திருந்திவிட்டால் உன்னை உடனே அழைத்துவரச் சொன்னாள் அதனால் உடனே என்னோடு புறப்பட்டு வா என்கிறான். 6) இங்கு ஏகப்பட்ட செல்வங்கள் இருக்கிறது அதை எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு நாள் கழித்துச் செல்வேன் என்கிறாள். 7) இரண்டு நாள் கழித்து அம்மா மகனுடன் செல்வங்களையெல்லாம் எடுத்து வீட்டிற்கு வருகிறாள். 8) மருமகள் அத்ையை உபசரித்து இவ்வளவு பணமும் பொருளும் உங்களுக்கு எப்படி கிடைத்தது; இதுபோல் என் அம்மாவையும்

காட்டில் கொண்டுபோய் விடுங்கள் என்று தன் கணவனிடம் கூறுகிறாள்.
 9) உடனே தன் மனைவியின் அம்மாவிடம் விபரத்தைச் சொல்லி அவளைக் காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறாள். 10) காட்டில் அவளை விட்டுவிட்டு வீட்டிற்கு வந்து விடுகிறாள். 11) இரண்டு மூன்று நாள் கழித்து மருமகன் அவளைக் கூப்பிட்டு காட்டிற்கு வருகிறான்; அவள் அங்கு எருமையாக மாறிவிடுகிறாள். 12) எருமையாக மாற்றமடைந்த தன் அத்தையைக் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டிற்கு வருகிறாள். 13) தன் அம்மா பொருளோடு வருவாள் என்று எதிர்பார்த்திருந்த மகள் எருமையாக நின்றதைப் பார்த்து அதிர்ச்சியடைகிறாள். 14) இந்த எருமையைக் கொண்டு விட்டுவிட்டு வாருங்கள் என்கிறாள். 15) காட்டில் திரும்ப அத்தையை விட்டு விட்டு வருகிறாள். 16) நீ எங்க அம்மாள் பணத்தோடு வருவாள் அதுபோல் உன் அம்மாவும் வருவாள் என்று நினைத்தாயா? என் அம்மா தெய்வபக்தியால் அவ்வாறு அடைந்தாள் உன் அம்மா அப்படி இல்லை. உன் அம்மாவையும் என் அம்மாவையும் சமம் என்று நினை என்கிறாள்.

1. ஆரம்பச் சூழல் (OC)
2. 3. குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவர் வீட்டை விட்டு வெளியேறுதல் (b¹)
4. குறை தெரிவிக்கப்படுதல் (B⁴)
5. குடும்ப உறுப்பினர் திரும்புதல் (↓)
6. தடை ஏற்படுதல் (y)

வெளியேற்றம் (Assentation) y

கதைகளில் வெளியேற்றம் என்பது அமைய வேண்டும் என்பது இல்லை. இருப்பினும் பல நிலைகளில் அது இடம் பெறும்.

இரு நண்பர்கள் காட்டுக்குப் போதல் (1)

தன் அம்மாவைக் காட்டிற்கு கூட்டிக் கொண்டு போதல் (4)

தன் மகளுக்குச் சொத்தைப் பாதிட்டுக் கொடுத்து அப்பா வெளிநாடுக்குப் போதல் (5)

ஆண் குழந்தையைக் காட்டில் விட்டுவிட்டு வருதல் (6)

இரண்டு குழந்தையில் ஒரு குழந்தையை வீட்டை விட்டு அனுப்புதல் (7)

ஆறு அண்ணன் தம்பி வேலைக்காக வீட்டை விட்டுப் போதல் (11)

இரண்டு குழந்தைகளுடன் தாய் திருவிழா பார்க்கச் செல்லுதல் (16)

தன் மகன் சரியாகப் படிக்காததால் நன்றாகப் படித்து வா என்று அரண்மனையை விட்டு வெளியே போகச் சொல்லுதல் (18)

தடை, தடைமீறல் (Interdiction – violation)

தடை என்பது கதைத்தலைவன் செய்யக்கூடாதென யாரேனும் தடுப்பதாகும். இது நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ இருக்கலாம்.

புலி அல்விடம் வருதல் (1)

அப்பா என் வீட்டில் இருக்கக் கூடாது என்று மகன் கூறல் (4)

ஆண்குழந்தை அல்லூரில் இருக்கக்கூடாது என்று கூறல் (6)

மருதாணி மரம் தண்ணி விட்டுட்டுப் போகச் சொல்லுதல் (7)

சாமி வழிமறித்து கொடுத்துவிட்டுப் போகச் சொல்லுதல் (1)

திருடர்கள் வழி மறித்தல் (18)

எட்டாவது பொம்பளைப் பிள்ளையை வீட்டில் வைப்பது கஷ்டம் என்று சோதிடன் கூறுதல் (22)

எனச்

தோசையை அம்மா தின்னக்கூடாது சொல்லுதல் (23)

தங்கை கணவன் இறந்து போதல்; உள்ளம் துன்பத்தினால் வருந்துதல் (26)

வீல்வன் (Villany)

ஒரு கதையின் இயக்கத்தில் தலைவனுக்கு உதவியாளாக இருப்பவனோ அல்லது ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் ஒரு வீல்வன் தலைவனுக்கு

எதிராகச் செயல்படுவனாக இடம் பெறுவான். இவன் கதைத் தலைவனுக்கு சூழ்ச்சி செய்து அவனை எவ்விதத்திலேனும் தன் வலையில் வீழ்த்தப் பார்ப்பான். இங்குள்ள கதைகளில் வில்லனாக புலி (1, 40) சிங்கம் (2) மாமியார் (4, 23) மகள்கள் (5) ஊர்மக்கள் (6) திருடர்கள் (11, 18) வேலைக்காரி (17) பச்சிலைக்கொடி (44) ஜோதிடன் (4) அரசன் (39)

கதைத்தலைவன்

கதைக்கு முக்கியமாக அமையக்கூடியது கதைத்தலைவன் பாத்திரமாகும். கதைத்தலைவன் குறை காரணமாக ஏதேனும் ஒன்றைத் தேடிச் செல்வனாகக் காணப்பட்டால் அவன் தேடும் தலைவன் (seeker Hero) என்றும் தனக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பினால் சென்றால் அவன் பாதிக்கப்பட்ட தலைவன் (victimized hero) என்றும் கூறப்படுவான்.

தேடும் தலைவனாகத் தன் அம்மாவைத் தேடுதல் (4) மகன் அத்தையைத் தேடுதல் (4) மகள்கள் தன் அப்பாவைத் தேடுதல் (5) பெற்றோர் தன் குழந்தையைத் தேடுதல் (6) பாட்டி, தாத்தா போட்டியிடுதல் (8) அம்மா அப்பா (9) அண்ணன்கள் தன் தங்கையைத் தேடிச் செல்லுதல் (11) ராஜா மகன் வேலை தேடுதல் (18) செல்வந்தர் தன் மனைவியை அழைத்துச் செல்லுதல் (20) நொண்டி அண்ணனைத் தேடி (22) அரசன் குழந்தையாக யாகம் நடத்துதல் (24) வள்ளல் யாகம் தேடிச் செல்லுதல் (26).

குறை, குறைநீக்கம்

கதையில் அமைந்திருக்கும் கதைக்கூறுகளில் ஒன்று குறை ஆகும். இக்குறையை நீக்கம் செய்வதிலே கதை வளர்ச்சி பெறும். இக்கூறன் கதைக்குக் கதை மாறுபட்டு வரும்.

புலியிடமிருந்து தப்பித்தல் (1)

தன் அத்தையைப்பழிவாங்க நினைத்தல் (2)

தன் அப்பாவுக்குக் குழந்தைகள் உணவு கொடுக்காதிருத்தல் (5)

ஏழாவது குழந்தையைக் காட்டில் விடுதல் (6)

மூத்த பிள்ளையை வீட்டை விட்டு விரட்டுதல் (7)

பாட்டியும் தாத்தாவும் கொழுக்கட்டைக்குச் சட்டையிடுதல் (8)

குரங்குக்குக் காலில் முள் தைத்தல் (12)

எட்டாவது பிள்ளைக்குக் காலில் ஊனம் ஏற்படுதல் (22)

மருமகள் தோசையைத் தின்னக்கூடாது என்று கூறுதல் (23)

மகாராஜாவுக்குக் குழந்தை இல்லாமல் இருத்தல் (24)

பிராமணன் தன் குழந்தைகளை வளர்க்க முடியாமல் கஷ்டப்படுத்தல்

தன் துன்பத்தைப் போக்க வள்ளல் ஒருவர் பரிகாரம் செய்தல் (26)

இங்கு சேகரிக்கப்பட்ட அதிகமான கதைகளில் குறை, குறைநீக்கம் எனும்

இணைக்கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

புறப்படல்-திரும்புதல்

புறப்படல்-திரும்புதல் என்னும் கூறன் ஓரினைக் கூறுகளாகும். கதைத்தலைவன் ஏதேனும் ஒன்றிற்காக வீட்டைவிட்டு வெளியே புறப்படுவானெனில் அதனைப் பெற்றவனாக வீட்டை அடைவான். இவற்றிற்கிடையில் பல செய்திக்கூறுகள் காணப்பட்டாலும் இங்கு புறப்படுதலும் திரும்புதலும் முக்கியமானது. இக்கூறுகள் பொதுவாக எல்லாநீ கதைகளிலும் காணப்பட வேண்டுமென்ற நியதி இல்லை.

ஓர் அம்மா காட்டிற்குப் போதல் தனங்களுடன் திரும்பி வருதல் (4)

போட்டிக்காகச் சென்ற வேறொருத்தி எருமையுடன் திரும்பி வருதல் (4)

ஓர் அப்பா தன் சொத்தைப் பிள்ளைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்று
பின்பு ஏழையாகத் திரும்புதல் (5)

வீட்டைவிட்டுப்போன மகன் தங்கப் பெட்டியுடன் திரும்புதல் (7)

அரசன் மகன் வீட்டை விட்டுச் சென்று பின்பு திருடர்களை வெற்றி கொண்டு
திரும்புதல் (18)

கதைகளில் அசைவுகள்

ஒவ்வொரு புதிய கொடுஞ்செயல் அல்லது குறையும் புதியதொரு
அசைவாகும். ஒரு கதையில் பல அசைவுகள் இருக்கலாம்.

ஓரசைவுக்கதைகள்

ஒரு கதை முழுவதும் ஓரசைவு வந்தால் அது ஓரசைவுக் கதையாகும்.
குறை-குறைநீக்கம் எனும் ஓரமைப்பில் அமைந்து வருவது ராஜாவின் மகன் கதை
(18) ராஜவீட்டு வேலைக்காரன் (39) இரு சிநேகிதர்கள் (1) போன்ற கதைகளைக்
கூறலாம்.

இரண்டு நண்பர்கள் காட்டிற்குச் செல்லல் (X)

புலி வருதல்(A)

புலி இருவரையும் காணுதல்(n)

புலியிடமிருந்து சாமார்த்தியமாகத் தப்பித்தல் (H)

வீடு திரும்புதல் (L)

ஈரசைவுக் கதைகள்

சேகரிக்கப்பட்ட கதைகளில் இரண்டு அசைவுகளைக் கொண்ட
கதைகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. முதல் அசைவில் இறுதி வெற்றியாகவும்,

இரண்டாம் அசைவு இறுதி தோல்வியாகவும் அமைந்திருக்கும். உம். (மருமகள் கொடுமை, கதைஎண்(4) எல்லாம் பணம்தான் (5) கொழுக்கட்டை கதை (8) போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

மாமிக்கும் மருமகளுக்கும் சண்டை ஏற்படுதல் (X)

மாமியாணைக்காட்டில் விட்டுவர மனைவி தன் கணவனிடம் வலியுறுத்துதல் (a)

மனைவியின் கட்டளையை ஏற்றுத் தன் அம்மாவைக்காட்டில் விட்டுவிட்டு வருதல் (B)

காட்டில் தன்னுடைய தெய்வபக்தியின் காரணமாக இறைவனை வேண்டுகல் (F)

அதனால் விலையுயர்ந்த பொருளைப் பெறுதல் (K)

மருமகள் தன் அம்மாவைக்காட்டிற்கு அனுப்புதல் (P)

மனைவியின் கட்டளையை ஏற்றுத் தன் அத்தையைக்காட்டில் கொண்டு விடுதல் (B)

காட்டில் பக்தி இல்லாமல் இறைவனை வேண்டுகல் (F)

அதனால் பொருள் ஏதும் கிடைக்காமல் எருமையாக மாறுதல் (U)

இவ்விதக் கதைகளில் முதலசைவு வெற்றியாகவும் இரண்டாம் அசைவு தோல்வியாகவும் அமைகிறது.

பிராய்ன் அமைப்பியலாய்வில் சில சந்தேகங்கள்

பிராய்ன் தேவதைக்கதைகளை ஆராய்ந்து வெளியிட்ட அமைப்பியலாய்வை இந்தியக் கதைகளில் புகுத்தும் போது சில சிக்கல்களும் குறைபாடுகளும் எழுகின்றன.

கதையின் தொடக்கச் சூழலிலிருந்து கதையின் பகுதிக்குச் செல்கையில் அதாவது தலைவனின் செயலிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் போது முன்னால் அமைந்த பகுதி அனைத்தும் கதையின் தொடக்கம் என்று பிராய்ன் கூறியுள்ளார்.

இதன்படி நோக்குகையில் அந்தந்த தொடக்கச் சூழலிலும் பல வினைகள் இடம் பெறுகின்றன. அவை கதையின் பயனற்ற நிலையைப் பெற நேரிடுகிறது.

கதைத்தலைவர்கள்

கதைத்தலைவர் தேடும் தலைவராகவோ, பாதிக்கப்பட்ட தலைவராகவோ அமையலாம். தேடும் தலைவராக ஒரே கதையில் இரு தலைவர்கள் அமைகின்றனர். இருவரும் ஒரு விதத்தில் வெற்றியடைகின்றனர். ஆனால் ஒருவரை மட்டும் சிறப்பாகக் கொள்ளவும் மற்றவரை விட்டுவிடவும் நேரிடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக மருமகள் கொடுமை (கதை எண்.4) கதையைக் கூறலாம். இரண்டு பேரையும் காட்டில் கொண்டு விடப்படுகிறது. ஒருவருக்குச் செல்வம் கிடைக்கிறது. மற்றவருக்குச் சீக்கிரத்தில்லை இவர்களில் யாரைத் தலைவன் என்று நோக்குவதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது.

இக்குறை - போக்க, இந்தியக் கதைகளுக்கென ஒரு புதிய அமைப்பு முறை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஈரசைவுக் கதைகள்

இவ்விதக் கதைகளில் முதல் அசைவு வெற்றியிலும் இரண்டாவது அசைவு தோல்வியிலும் முடிவடைகிறது. முதலசைவு கதைத்தலைவனின் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் அது வெற்றியில் முடிவடைகின்றது. ஆனால் இரண்டாவது அசைவு பேராசையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவதால் தோல்வியில் முடிவடைகின்றது. இத்தகைய அமைப்பினைப் பற்றி பிராப் விளக்காமல் முதலசைவு வெற்றியிலும், இரண்டாமசைவு தோல்வியிலும் முடிவடையும் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கதைகளில் முக்கிய பாத்திரங்கள்

இங்கு சேகரிக்கப்பட்டு அமைப்பியலாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட பாத்திரங்களை முறையே நல்ல மாந்தர்கள் தீய மாந்தர்கள் உதவியாளர்கள் எனும் மூன்று வகைப் பாகுபாட்டின் கீழ் கூறலாம்.

நல்ல மாந்தர்கள்

கதைகளில் நல்ல மாந்தர்கள் எனப்படுபவர்கள் தலைமை மாந்தர்கள், பெற்றோர்கள், அரசன் மகன், வள்ளல் போன்றோர்கள் அமைகின்றனர். இவ்விதம் அமைபவர்கள் கதையில் நல்ல குணங்கள் பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

ஆண்கள்

கதையில் நல்ல மாந்தர்களாக நண்பன் (கதை எண் 1) மாமியார் (கதை எண் 4) மகன் (4) அப்பா (5) அண்ணன்கள் (11) செல்வந்தர் (20), பாட்டி (22), வடைக்கார்பாட்டி (22) செஞ்சாராம் சுவாமி என்கிற கிருஷ்ணபக்தன் (22b) நல்லகுணம் படைத்த அரசன் (24) பத்து குழந்தைகளுக்கும் தந்தையான பிராமணன் (25) நல்லதைச் செய்யக்கூடிய வள்ளல் (26) அனைவருக்கும் வாரி வழங்கும் அரசன் (26A)

தீய மாந்தர்கள்

கதைகளில் தீயமாந்தர்கள் பிறரைத் துன்புறுத்துவதிலும் தந்திரப் புத்தியுடையவர்களாகக் காணப்படுவர். இவர்களில் ஆண்களும் பெண்களும் இடம் பெறுவர்.

நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்தல் (1)

தன் மருமகளைக் கொடுமை செய்து துன்புறுத்தல் (4)

தன் அப்பாவிற் கு இறுதிக்காலத்தில் உணவு கொடுக்காமல் இருத்தல் (5)

தன் குழந்தையை ஊர்க்கட்டுப்பாட்டிற்கினங்கி காட்டில் விட்டுவிடும் அப்பா (6)

முத்த மகனை வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றும் பெற்றோர் (7)

படிப்பதில்லை என்பதனால் தன் மகனை அரண்மனையை விட்டு வெளியேற்றும் அரசன் (18)

மருமகளைக் கொடுமைப்படுத்தும் மாமியார் (23)

உணவு அளிக்க முடியாமல் தன் குழந்தைகளை வெளியே போய் பிழைத்துக் கொள்ளச் சொல்லும் பெற்றோர் (25)

குடியினால் அழியும் குடிகாரன் (28)

உதவியாளர்கள்

கதைத் தலைவர்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களில் அல்லது போட்டிகளில் அவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்களாகப் பல மாந்தர் கதைகளில் இடம் பெறுகின்றனர். அம்மாவுக்கு உதவி செய்யும் மகன் (4) அரசன், செல்வந்தர், பாட்டி, மனைவியர், குழந்தைகள், தேவதைகள் ஆகியோர் இடம் பெறுகின்றனர். இதுபோல தெய்வம், விலங்குகள், பறவைகள் என்பனவும் உதவியாளர்களாக வருகின்றன.

தொகுப்புரை

சேகரிக்கப்பட்ட கதைகளில் ஒன்றிரண்டு அமைப்பியல் ஆய்வுக்குள் உட்படுத்தப்பட்டு அவை எவ்வாறு கோட்பாட்டுடன் பொருந்தி வருகின்றன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தே. லுர்து, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு, ப.29.
2. தமிழ்வன், ஸ்ட்ரூசுலிசம், ப.45.
3. மேலது, ப.47.
4. Levi-Strauss, Introduction to A Science of Mythology Vol-I, p.39, 1970-1981.
5. Levi-Strauss, Ibid, Vol-I, p.4.